

Sesijas dokuments

B9-0166/2021

3.3.2021

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 132. panta 2. punktu,

par ES pasludināšanu par LGBTIK brīvības zonu
(2021/2557(RSP))

***Roberta Metsola, Jeroen Lenaers, Maria Walsh, Isabel Wiseler-Lima,
Andrzej Halicki, Vladimír Bilčík***

PPE grupas vārdā

***Cyrus Engerer, Marc Angel, Łukasz Kohut, Leszek Miller, Robert Biedroń,
Marek Belka, Evin Incir, Johan Danielsson, Włodzimierz Cimoszewicz***

S&D grupas vārdā

Sophia in 't Veld, Pierre Karleskind

grupas "Renew" vārdā

***Terry Reintke, Tineke Strik, Sylwia Spurek, Alice Kuhnke, Rasmus
Andresen, Gwendoline Delbos-Corfield, Saskia Bricmont, Romeo Franz,
Damian Boeselager, Sergey Lagodinsky, Patrick Breyer, Damien Carême,
Ernest Urtasun, Grace O'Sullivan, Rosa D'Amato, Caroline Roose, Henrike
Hahn, Marie Toussaint, Hannah Neumann, Kira Marie Peter-Hansen,
David Cormand, Daniel Freund, Francisco Guerreiro, Eleonora Evi, Sara
Matthieu, Monika Vana, Claude Gruffat, Kim Van Sparrentak, Ignazio
Corrao, Tilly Metz, Yannick Jadot, Alexandra Geese, Michael Bloss, Anna
Cavazzini***

Verts/ALE grupas vārdā

Malin Björk

grupas “The Left” vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES pasludināšanu par LGBTIK brīvības zonu (2021/2557(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (turpmāk “Harta”),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un saistīto Eiropas Cilvēktiesību tiesas (ECT) judikatūru,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/194/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK²,
- ņemot vērā Padomes Direktīvu 2004/113/EK (2004. gada 13. decembris), ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos⁴,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas (EST) judikatūru,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 12. novembra paziņojumu “Savienība, kurā valda līdztiesība: LGBTIK līdztiesības stratēģija 2020.–2025. gadam” (COM(2020)0698),
- ņemot vērā 2019. gada 14. februāra rezolūciju par turpmāko pasākumu sarakstu LGBTI līdztiesības sekmēšanai (2019–2024)⁵,
- ņemot vērā 2019. gada 18. decembra rezolūciju par publisku diskrimināciju un naida

¹ OV L 303, 28.11.2002., 16. lpp.

² OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

³ OV L 373, 26.11.2004., 37. lpp.

⁴ OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.

⁵ OV C 449, 23.12.2020., 146. lpp.

- runu, kas vērstas pret LGBTI personām, tostarp par no LGBTI brīvām zonām⁶,
- ņemot vērā Padomes 2013. gadā pieņemtās ES pamatnostādnes lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (LGBTI) visu cilvēktiesību veicināšanai un aizsardzībai,
 - ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras (*FRA*) 2019. gadā veiktās aptaujas par ES LGBT rezultātus,
 - ņemot vērā 2020. gada 17. septembra rezolūciju par priekšlikumu Padomes lēmumam par konstatēšanu, ka ir droša varbūtība, ka Polija varētu nopietni pārkāpt tiesiskumu⁷,
 - ņemot vērā 2018. gada 12. septembra rezolūciju par priekšlikumu, kurā Padome tiek aicināta saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu konstatēt, ka ir droša varbūtība, ka Ungārija varētu nopietni pārkāpt vērtības, uz kuru pamata ir dibināta Savienība⁸,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Ministru komitejas 2010. gada 31. marta Ieteikumu dalībvalstīm par pasākumiem ar dzimumorientāciju vai dzimumidentitāti saistītas diskriminācijas apkarošanai (CM/Rec(2010)5), un Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas pieņemtos standartus,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra 2020. gada 3. decembra memorandu par LGBTI stigmatizāciju Polijā,
 - ņemot vērā debates Eiropas Padomes Vietējo reģionālo pašvaldību kongresa Pašreizējo lietu komitejā un tām sekojošo 2021. gada 27. janvāra ziņojumu *Fact-finding report on the role of local authorities regarding the situation and rights of LGBTIQ people in Poland* (“Faktu konstatēšanas ziņojums par vietējo pašvaldību lomu attiecībā uz LGBTIK stāvokli un tiesībām Polijā”) un 2021. gada 10. februāra ziņojumu *Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti-LGBTIQ hate speech and discrimination: The role of local and regional authorities* (“LGBTIK aizsardzība, ņemot vērā pret LGBTIK vērstās nauda runas un viņu diskriminācijas pieaugumu: vietējo un reģionālo iestāžu nozīme”),
 - ņemot vērā Reglamenta 132. panta 2. punktu,
- A. tā kā LGBTIK tiesības ir cilvēktiesības;
- B. tā kā tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi un nediskrimināciju ir pamattiesības, kas ir nostiprinātas ES Līgumos un Hartā un ir jāievēro vienmēr; tā kā visas dalībvalstis ir uzņēmušās pienākumus un saistības, kas ir noteiktas starptautiskajās tiesībās un ES līgumos un saskaņā ar kurām pamattiesības ir jāievēro, jāgarantē, jāaizsargā un jāizpilda; tā kā nevienlīdzības apkarošana Eiropas Savienībā tiek kvalificēta kā kopīga atbildība, kas nozīmē kopīgu centienu īstenošanu un kopīgu rīcību visos pārvaldības

⁶ Pieņemtie teksti, P9_TA(2019)0101.

⁷ Pieņemtie teksti, P9_TA(2020)0225.

⁸ OV C 433, 23.12.2019., 66. lpp.

līmeņos;

- C. tā kā kopš 2019. gada marta vairāk nekā 100 reģionālo, vietējo un pilsētu pašvaldību visā Polijā ir pieņēmušas rezolūcijas, ar kurām pasludina sevi par brīvām no tā dēvētās LGBTI ideoloģijas vai ir pieņēmušas “reģionālās ģimenes tiesību hartas”; tā kā 2020. gada novembrī Ungārijas pilsēta Naġkatā pieņēma rezolūciju, ar ko aizliedz “LGBTK propagandas izplatīšanu un popularizēšanu”; tā kā šīs rezolūcijas tieši un netieši diskriminē LGBTIK; tā kā rezolūcijās, ar kurām tiek apliecināta pretestība “LGBT ideoloģijas kustībai”, vietējām pašvaldībām ir izteikts aicinājums atturēties no jebkādas rīcības, kas veicinātu iecietību pret LGBTIK, tostarp atsaucot finansiālo palīdzību, kas ir paredzēta organizācijām, kuru mērķis ir veicināt nediskrimināciju un līdztiesību; tā kā “reģionālajās ģimenes tiesību hartās” ir izmantota ļoti šaura ģimenes definīcija un vienlaikus pašvaldības ir mudinātas aizsargāt ģimenes tiesības visās to politikas jomās, iniciatīvās un finansējumā; tā kā reģionālās hartās, kurās galvenā vērtība ir pievērsta šādi traktētiem ģimenes veidiem, netieši izskan prasība diskriminēt visus citus ģimeņu veidus, jo īpaši vienvecāka, viendzimuma pāru un varavīksnes ģimenes, un atturēties no finansiāla atbalsta sniegšanas projektiem un iniciatīvām, kas aizsargā un veicina pamattiesības, organizē diskriminācijas novēršanas izglītību vai jebkādā citā veidā atbalsta līdztiesību un LGBTIK;
- D. tā kā Polijas Cilvēktiesību ombuds ir iesniedzis deviņas sūdzības par dažām reģionālām, vietējām un pilsētu pašvaldībām, kuras ir pieņēmušas rezolūcijas par to, ka tās ir brīvas no “LGBT ideoloģijas”, kā rezultātā administratīvās tiesas līdz šim četras rezolūcijas ir pasludinājušas par antikonstitucionālām; tā kā 2021. gada janvārī Polijas pilsēta Nova Demba savu rezolūciju, ar kuru tā sevi pasludināja par brīvu no tā dēvētās LGBT ideoloģijas, atsauca pēc tam, kad tika zaudēts sadraudzības nolīgums ar Īrijas pilsētu Fērmoju; tā kā Polijas Štumas pašvaldība un Polijas pilsēta Tomašova Mazovecka attiecīgi 2020. gada septembrī un oktobrī atsauca savas rezolūcijas, ar kurām tika pieņemtas reģionālās ģimenes tiesību hartas;
- E. tā kā Norvēģija atteicās piešķirt līdzekļus Polijas reģionālām, vietējām un pilsētu pašvaldībām, kuras bija pieņēmušas rezolūcijas, ar kurām pasludina sevi par brīvām no tā dēvētās LGBTI ideoloģijas vai bija pieņēmušas “reģionālās ģimenes tiesību hartas”; tā kā Komisija ir noraidījusi to Polijas pilsētu pieteikumus par Komisijas pilsētu sadraudzības programmu ietvaros piešķirto ES finansējumu, kuras bija sevi pasludinājušas par no LGBTI brīvām zonām vai pieņēmušas rezolūcijas par ģimenes tiesībām; tā kā visiem ES fondiem, kurus pārvalda saskaņā ar Kopīgo noteikumu regulu 2021.–2027. gadam, ir jāievēro nediskriminācijas princips un pamattiesības, kā ir noteikts Līgumā, tostarp attiecībā uz seksuālo orientāciju, un tā kā pašvaldībām kā darba devējām ir jāievēro Padomes Direktīva 2000/78/EK, kurā diskriminācija un uzmākšanās seksuālās orientācijas dēļ darbā, saskaņā ar spriedumu lietā C-507/18 *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*⁹, ir aizliegta;
- F. tā kā trīs NVO iesniedza Komisijai likumīgu sūdzību, uzsverot, ka “Reģionālās ģimenes tiesību hartas” un rezolūcijas, kurās reģionālās, vietējās un pilsētu pašvaldības sevi pasludina par brīvām no tā dēvētās LGBTI ideoloģijas, ir uzskatāmas par LGBTIK

⁹ 2020. gada 23. aprīļa spriedums *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*, C-507/18, EU:C:2020:289.

diskrimināciju un tādējādi – par pretējām Padomes Direktīvai 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, kā arī Hartas 15. un 21. pantu attiecīgi par brīvību izvēlēties profesiju, tiesībām strādāt un nediskrimināciju; tā kā līdz šim Komisija uz šo tiesisko sūdzību nav nedz atbildējusi, nedz oficiāli atzinusi ES tiesību aktu pārkāpumu;

- G. tā kā tādu rezolūciju pieņemšana, ar kurām pasludina brīvību no tā dēvētās LGBT ideoloģijas, vai “reģionālo ģimenes tiesību hartu” pieņemšana ir daļa no plašākas Polijā īstenotas LGBTIK kopienas diskriminācijas un uzbrukumiem tai, kuri ietver seksualitātes, identitātes un izpausmes daudzveidības raksturošanu kā bīstamu ideoloģiju, valsts iestāžu, vēlētu amatpersonu, tostarp pašreizējā prezidenta, un valdību atbalstošo plašsaziņas līdzekļu pieaugošo naida runu, LGBTIK tiesību aizstāvju apcietināšanu, uzbrukumus *Pride* demonstrācijām un to aizliegumus, izpratnes veicināšanas programmas un pasākumus, tostarp skolās, un pret LGBTIK vērstas diskriminējošas manifestācijas; tā kā valsts iestāžu naidīgi izteikumi leģitimē un vēl vairāk uzkurina pret LGBTIK vērstu neiecietības un diskriminācijas gaisotni; tā kā vārda brīvības īstenošana ir saistīta ar pienākumiem un atbildību, jo īpaši attiecībā uz valsts iestādēm, politiķiem un sabiedriskās domas veidotājiem, un tā kā viņi tādus naidīgus izteikumus vai runas, kas stigmatizē LGBTIK, atļauties nedrīkst un viņiem šādi vēstījumi un stigmatizācija ir stingri jānosoda un tā ir jāapkaro, tostarp gadījumos, kad tos pauž privāti rīcībšpēki;
- H. tā kā Polijas aktīvisti, kas vēršas pret un informē sabiedrību par rezolūcijām, ar kurām tiek pasludināta brīvība no tā saucamās LGBTI ideoloģijas, un reģionālajām ģimenes tiesību hartām, viņu darba dēļ saskaras ar stratēģiskiem tiesas procesiem pret sabiedrības līdzdalību (*SLAPP*); tā kā pret Polijas aktīvistiem, kas pieliek pūliņus, lai nosodītu pret LGBTIK vērstās deklarācijas un ģimenes hartas, tostarp tīmekļa vietnes “Naida atlases” autorus un fotoprojekta “LGBT neskarta zona” autoru, ir bijuši ierosināti nepamatoti tiesas procesi, kuru prasības pieteikumus ir iesniegušas pašvaldības vai fundamentālistu organizācijas, kuras pieprasa ievērojamu finansiālu kompensāciju, un tā kā pret minētajiem aktīvistiem tiek veiktas nomelnošanas kampaņa, kurās viņi tiek saukti par meļiem, izmantojot radošus savu uzskatu apliecināšanas līdzekļus; tā kā šo darbību mērķis nepārprotami ir iebiedēt un aplūsināt pilsonisko sabiedrību; tā kā Polijas iestāžu pienākums ir pilnībā aizsargāt visas pie minoritātēm piederošās personas, tostarp LGBTIK, pret naidīgumu un agresiju un dot viņiem iespēju brīvi savas darbības īstenot bez ierobežojumiem; tā kā, neraugoties uz atkārtotiem Parlamenta aicinājumiem, Komisija pret *SLAPP* vērstus tiesību aktus iesniegusi nav;
- I. tā kā Lūgumrakstu komitejai ir iesniegti divi lūgumraksti (Nr. 0448/2020 un Nr. 0354/2020) par jautājumu “no LGBTI brīvas zonas Polijā”; tā kā šie lūgumraksti tika apspriesti Lūgumrakstu komitejā 2021. gada 26. janvārī un, ņemot vērā Komisijas neapmierinošo atbildi, no Komisijas joprojām tiek gaidīti sīkāki situācijas skaidrojumi;
- J. tā kā *FRA* 2020. gada maijā publicētajā II LGBTI apsekojumā ir uzsvērts, ka Polijā pieaug neiecietība un vardarbība pret LGBTIK vai personām, kuras tiek uzskatītas par LGBTIK, un tajā ir teikts, ka Polijas LGBTIK respondenti valdības centieniem apkarot diskrimināciju un vardarbību neuzticas nemaz, reģistrējot Savienībā viszemāko īpatsvaru (tikai 4 %), kā arī tajā tiek secināts, ka Polija ir valsts ar vislielāko to respondentu procentuālo daļu, kuri atturas no došanās uz konkrētām vietām, baidoties

no uzbrukumiem, aizskaršanas vai draudiem (79 %); tā kā tas liecina par acīmredzamu saistību starp LGBTIK fobisku pārvaldību un pieaugošo pret vērsto LGBTIK diskrimināciju un vardarbību;

- K. tā kā Parlaments jau ir mudinājis dalībvalstis noteikt kriminālatbildību par tā saukto “normalizācijas” terapiju; tā kā ANO neatkarīgā eksperta 2020. gada maija ziņojumā par aizsardzību pret vardarbību un diskrimināciju seksuālās orientācijas un dzimumidentitātes dēļ dalībvalstis ir aicinātas “normalizācijas” terapijas” praksi aizliegt; tā kā šāda prakse visā pasaulē joprojām tiek īstenota vismaz 69 valstīs, tostarp Eiropas Savienībā, kur tiek ziņots, ka ES dalībvalstīs “normalizācijas” terapijas nolūkā tiek izmantoti medikamenti, psihoterapija un rituālā tīrīšana¹⁰; tā kā šāda prakse ir aizliegta tikai divās Eiropas Savienības dalībvalstīs, proti, Maltā un Vācijā;
- L. tā kā atbildes reakcija uz LGBTIK bieži vien iet roku rokā ar demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību stāvokļa aizvien lielāku pasliktināšanos; tā kā Eiropas Parlaments vairākās rezolūcijās par tiesiskuma stāvokļa kritumu Polijā ir paudis dziļas bažas, jo īpaši attiecībā uz tiesu iestāžu neatkarību un pamattiesību aizsardzību; tā kā vēl nav pienācīgi reaģēts uz Parlamenta iniciatīvu izveidot ES demokrātijas, tiesiskuma un pamattiesību mehānismu, ko reglamentētu Parlamenta, Komisijas un Padomes institucionālais nolīgums;
- M. tā kā Parlaments savu nostāju pauda vairākās rezolūcijās par tiesiskuma, pamattiesību un demokrātijas stāvokli Polijā, secinot, ka pastāv sistēmisks LES 2. panta vērtību apdraudējums un ka šis apstāklis rada nepārprotamu minētā panta nopietna pārkāpuma risku; tā kā Polijas iestāžu uzklaušīšanas, ko Padome rīkoja saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu, reaģējot uz kopējo Eiropas vērtību apdraudējumu Polijā, nekādus rezultātus devušas nav; tā kā tiesiskuma un pamattiesību stāvoklis Polijā ne tikai nav noregulēts, bet kopš procedūras uzsākšanas tas ir arī būtiski pasliktinājies, un pasliktinājusies ir arī situācija pamattiesību jomā, jo īpaši, ja runa ir par LGBTIK un sievietu tiesībām; tā kā Padomei būtu jānodrošina, ka saskaņā ar LES 7. panta 1. punktu veiktās uzklaušīšanās izskata arī jaunākos notikumus un novērtē pamattiesību pārkāpumu riskus;
- N. tā kā Komisijas priekšsēdētāja Urzula fon der Leiena savā 2020. gada runā par stāvokli Savienībā Eiropas Parlamenta plenārsēdē paziņoja, ka “no LGBTIK brīvas zonas” ir uzskatāmas par no cilvēces brīvām zonām. Un tām mūsu Savienībā vietas nav”; tā kā Komisijas priekšsēdētāja paziņoja arī to, ka LGBTIK ir personas identitāte, nevis ideoloģija¹¹; tā kā Komisijai un Padomei būtu jāatturas no šauras tiesiskas valsts principa interpretācijas; tā kā Komisijai nevajadzētu vilcināties izmantot visus instrumentus, tostarp pārkāpuma procedūras, tiesiskuma mehānismu un LES 7. pantu, kā arī nesen pieņemto regulu par Savienības budžeta aizsardzību vispārēju tādu trūkumu gadījumā, kas attiecas uz tiesiskumu dalībvalstīs, lai vērstos pret LGBTIK pamattiesību pārkāpumiem, lai kur arī tie Savienībā nebūtu izdarīti; tā kā jaunā programma “Pilsoņi, vienlīdzība, tiesības un vērtības” var palīdzēt veidot nediskriminējošu un vienlīdzīgāku sabiedrību, piešķirot līdzekļus pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kuras veicina

¹⁰ <https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission>

¹¹ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_20_1655

LGBTIK līdztiesību;

- O. tā kā LGBTIK Polijā saskaras ar sistemātisku diskrimināciju un tā kā šāda diskriminācija ir uzskatāma par problēmu arī visā Eiropas Savienībā, jo LGBTIK pastāvīgās diskriminācijas un aizskaršanas mazināšanā ir gūti niecīgi panākumi vai to nav vispār; tā kā visā Eiropas Savienībā joprojām ir izplatīta pret LGBTIK vērsta publiskā diskriminācija, nauda runa un nauda noziegumi; tā kā šie uzbrukumi ir uzskatāmi par LGBTIK pamattiesību pārkāpumu un tā kā varas iestāžu reakcija pārāk bieži joprojām ir neadekvāta; tā kā LGBTIK visās dalībvalstīs joprojām saskaras ar lielāku diskriminācijas īpatsvaru visās dzīves jomās, tostarp darbā un skolā, un lielu fiziskas, emocionālas un seksuālas vardarbības izplatību gan tiešsaistē, gan bezsaistē, kā rezultātā satraucoši pieaug pašnāvību līmeni gados jauno LGBTIK¹² vidū un jo īpaši jauno transpersonu vidū;
- P. tā kā transpersonas joprojām cieš no vienas no smagākajām diskriminācijas, vardarbības un vajāšanas formām; tā kā 2018. gadā Komisija publicēja pētījumu *Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis* (“Trans- un interseksuālu līdztiesības tiesības Eiropā – salīdzinoša analīze”); tā kā tikai 13 no 31 pētījumā apsekotajām valstīm spēkā ir valsts tiesību akti, kas vismaz zināmā mērā nodrošina aizsardzību, pamatojoties uz dzimumidentitāti un/vai dzimumpazīmēm;
- Q. tā kā daudzām dalībvalstīm nav speciālo diskriminācijas novēršanas tiesību aktu, kas vismaz atbilstu minimālajiem ES standartiem, kuri aizsargā cilvēkus no diskriminācijas, nauda runas un vardarbības seksuālās orientācijas, dzimumidentitātes, dzimuma pašizpaušmes un dzimumpazīmju dēļ, un tā kā tās nav veikušas pasākumus, lai šo juridisko deficītu novērstu; tā kā horizontālā direktīva par nediskrimināciju, kas šo aizsardzības iztrūkumu ārpus nodarbinātības jomas daļēji varētu kompensēt, Padomē tika bloķēta vairāk nekā 10 gadus; tā kā daudzās dalībvalstīs joprojām diskriminācijas apkarošanu reglamentējošos tiesību aktus, ja tādi ir, īsteno nepietiekami labi; tā kā Komisija plāno paplašināt LESD 83. panta 1. punktā minēto “ES noziegumu” sarakstu, iekļaujot tajā nauda noziegumus un nauda runu, tostarp gadījumos, kad tie ir vērsti pret LGBTIK;
- R. tā kā tikai Malta, Portugāle un daži Spānijas reģioni ir aizlieguši interseksuālu medicīnisku “normalizāciju” bez viņu piekrišanas; tā kā daudzas dalībvalstis turpina īstenot pieeju, kas šo jautājumu aplūko medicīnas un patoloģijas terminos;
- S. tā kā juridiskās norises Ungārijā ir būtiski ierobežojušas LGBTIK pamattiesības; tā kā Omnibus likumprojekta T/9934 33. panta pieņemšana *de facto* nozīmē transpersonu un interseksuālu juridiskās dzimuma atzīšanas Ungārijā aizliegumu, pakļaujot viņus diskriminācijai un pārkāpjot viņu tiesības uz privātumu; tā kā 2020. gada decembrī Ungārijas parlaments pieņēma konstitūcijas grozījumus, kas LGBTIK tiesības ierobežo vēl vairāk, ignorē transpersonu un nebināro personu esamību un ierobežo viņu tiesības uz ģimenes dzīvi, un likumu, kas neprecētiem pāriem liedz tiesības uz adopciju;

¹² *A long way to go for LGBTI equality* (“Tāls ceļš ejams līdz LGBTI līdztiesībai”), FRA, 2020. g., https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf; 2020. g., ziņojums “Varavīksnes Eiropa”, ILGA-Europe, <https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2019>

- T. tā kā 2021. gada janvārī Latvijas parlaments sāka izskatīt konstitūcijas grozījumu, kura mērķis ir ierobežot ģimenes jēdziena paplašināšanu, kā tas ir norādīts Satversmes tiesas nolēmumā, ar kuru tā atzina Darba likuma piemērošanu dažādiem ģimenes modeļiem un noteica likumdevējam pienākumu nodrošināt viendzimuma pāru atbalstu un aizsardzību;
- U. tā kā Rumānijas Senāts 2020. gada jūnijā pieņēma likumu, ar kuru tika aizliegtas darbības, kuru mērķis ir dzimumidentitātes teoriju pasniegt izglītības sistēmā; tā kā Rumānijas prezidents likumu izsludināt atteicās, tā vietā lūdzot pārskatīt atbilstību konstitūcijai; tā kā Rumānijas Konstitucionālā tiesa 2020. gada decembrī paziņoja, ka minētais likums ar konstitūciju saderīgs nav; tā kā minētais likums liecina par to, ka efektīvas pārbaudes un varas atzaru līdzsvara nodrošināšana dalībvalstīs attiecībā uz tiesiskumu un demokrātiju ir izšķiroši svarīgi no LGBTIK tiesību aizsardzības viedokļa;
- V. tā kā vecāka statuss vienā dalībvalstī nozīmē vecāka tiesību atzīšanu visās dalībvalstīs; tā kā ir fiksēti gadījumi, kad bērniem ar diviem viendzimuma vecākiem ir grūtības panākt viendzimuma vecāku bērnu dzimšanas apliecību savstarpēju atzīšanu, jo trūkst attiecīgo juridisko normu; tā kā gaidāmajā EST spriedumā tiks lemts lietā par bērnu, kuram ir divas lesbiešu mātes un kuram minētā juridiskā roba dēļ draud bezvalstniecība; tā kā LGBTIK līdztiesības stratēģijā ir paredzēta likumdošanas iniciatīva, ar kuru šo juridisko robu novērs, un 2009. gada pamatnostādņu par brīvu pārvietošanos pārskatīšana – tās abas ir plānotas 2022. gadā; tā kā viendzimuma pāri joprojām saskaras ar grūtībām, īstenojot pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā, taču Komisija savstarpēja atzīšanas tiesību akta izstrādi par attiecību savstarpēju atzīšanu ierosinājusi nav;
- W. tā kā nevienlīdzības apkarošana Eiropas Savienībā ir definēta kā kopīga atbildība, kas nozīmē, ka ir jāīsteno kopīgi centieni un visos pārvaldības līmeņos ir jārikojas kopīgi, un tā kā vietējās un reģionālās iestādes ir galvenās nevienlīdzības apkarotājas; tā kā šīs iestādes bieži ir atbildīgas par ES tiesību aktu īstenošanu un līdztiesības un dažādības nodrošināšanu; tā kā Eiropas Padomes Vietējo un reģionālo pašvaldību kongress pieņēma rezolūciju, kurā ir formulēts atgādinājums par vietējo iestāžu atbildību LGBTIK tiesību aizsardzības jomā un aicinājums tām iecelt “vietējo ekspertu līdztiesības un dažādības jautājumos”¹³;
- X. tā kā Eiropas Reģionu komitejai kā ES vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvei ir izteikts aicinājums savas kompetences ietvaros apsvērt iespēju rīkoties, lai reaģētu uz to, ka tiek veidotas teritorijas, kuras ir pasludinātas par brīvām no tā saucamās LGBT ideoloģijas;
- Y. tā kā LGBTIK visā Eiropas Savienībā vajadzētu būt tiesībām dzīvot un publiski apliecināt savu seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti, dzimuma pašizpausmi un dzimumpazīmes, nebaidoties no neiecietības, diskriminācijas vai vajāšanas minēto iemeslu dēļ; tā kā Hartā ir garantētas patvēruma tiesības; tā kā, īstenojot kopējo Eiropas patvēruma sistēmu un tās reformu, ir jānodrošina neaizsargātu pieteikuma iesniedzēju,

¹³<https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-speech/1680a16129>

tostarp LGBTIK, pienācīga aizsardzība;

- Z. tā kā iestādēm visos pārvaldības līmeņos visā Eiropas Savienībā būtu jāaizsargā un jāveicina visu personu, tostarp LGBTIK, vienlīdzība un pamattiesību ievērošana un pilnībā jānodrošina viņu tiesību ievērošana, nevis LGBTIK jādiskriminē,
1. ar šo rezolūciju pasludina Eiropas Savienību par “LGBTIK brīvības zonu”;
 2. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Padomei, Komisijai, Eiropas Reģionu komitejai un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.